

У НИХ ТАЛАН НЕ БРАТИ, А ДАВАТИ

Завжди людина своєрідна й особлива,
Як пильно придивитись □ в кожній родзинка,
Буває невибаглива, або ж примхлива,
Душа розкрита, чи зачинена, мов скринька,
В очах поблискує сльозинка чи крижинка,
Та лише в деяких написано □ щаслива.

В різноманітності людській та буйноцвітті,
Коли зустрінешся з людиною такою,
У неї помисли прозорі і відкриті,
Не підведе вона, поділиться з тобою,
Завжди ці люди-самородки рідкі в світі,
В каратах мірять треба їх, а не різьбою.

На довгому віку й мені такі стрічались,
Було по усмішці їх легко розпізнати □
Завжди не просто, а привітно, усміхались,
І тільки в них талан не брати, а давати,
Та жаль, на пальцях можу їх порахувати,
Тому так міцно в пам'яті й закарбувались.

Дата написання вірша: 2021-11-15